

Στην Κυριακή των Μυροφόρων.

Ευαγγελικά αναγνώσματα.

Ακούσαμε σήμερα, αδελφοί μου, στο Ιερό Ευαγγέλιο με πόση αγάπη προς τον Χριστό μας οι άγιες Μυροφόρες και ο άγιος Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας και ο Νικόδημος, φρόντισαν, παρά τους μεγάλους κινδύνους που διέτρεχε η ζωή τους, να κηδεύσουν τον Σωτήρα Χριστό, τον Γλυκύτατο Κύριο, αλλά και να τρέξουν τα χαράματα της Κυριακής, με τα μύρα της αγάπης τους για να προσφέρουν μ' αυτόν τον τρόπο για μια ακόμη φορά τη λατρεία τους προς τον Σταυρωθέντα Κύριο.

Και επειδή πολύ αγάπησαν τον Ιησού και πολύ κινδύνεψαν χάριν του Ιησού, αξιώθηκαν και της μεγάλης και μοναδικής τιμής, αυτές πρώτα οι ευσεβείς γυναίκες να ακούσουν και το χαρμόσυνο μήνυμα της Αναστάσεως. Να δουν κενό τον τάφο του Κυρίου και να δουν τον Άγγελο μέσα στον τάφο να τους λέγει: «Τι ζητείτε; Ιησούν τον εσταυρωμένον; Ηγέρθη, ουκ έστιν ώδε». Μεγάλη ευλογία πράγματι! Μεγάλη η ευλογία να ακούσουν από αγγελικά χείλη ότι ο Εσταυρωμένος Ιησούς, στον Οποίο αυτές είχαν όλες τις ελπίδες τους και όλη την αγάπη τους, δεν είναι νεκρός, αλλά αναστήθηκε ως Θεάνθρωπος, ως Νικητής του θανάτου και, αφού εκείνος αναστήθηκε, είναι όντως ο Λυτρωτής και ο Σωτήρας μας και Εκείνος ο Οποίος θα αναστήσει κι εμάς, πρώτα πνευματικά και έπειτα και σωματικά κατά την Δευτέρα Του έλευση και παρουσία.

Είναι λοιπόν δώρο και αποτέλεσμα της αγάπης Του η ευλογία που πήραν οι Μυροφόρες. Πολύ αγάπησαν και το μεγάλο δώρο σ' αυτές δόθηκε. Έτσι συμβαίνει, αδελφοί μου, στη ζωή μας, Όταν κι εμείς πολύ αγαπήσουμε τον Θεό, θα δοθεί και σ' εμάς το δώρο της πληροφορίας, ότι όντως ηγέρθη ο Κύριος.

Δεν θα ακούσουμε από χείλη αρχαγγελικά το «Τι ζητείτε; Ιησούν τον εσταυρωμένον; Ηγέρθη, ουκ έστιν ώδε», αλλά θα το ακούσουμε μέσα στην καρδιά μας με πληροφορία του Αγίου Πνεύματος. Διότι όταν ο χριστιανός δοθεί στον Χριστό, όταν ο χριστιανός αγαπήσει τον Χριστό, όταν ο χριστιανός θυσιάσει για τον Χριστό τον εγωισμό του, την υπερηφάνειά του, την ησυχία του και χάριν του Χριστού κοπιάσει, τότε αξιώνεται μέσα στην καρδιά του ν' ακούσει τη φωνή του Θεού, να αισθανθεί τη Χάρη του Θεού και να πληροφορηθεί με μία εσωτερική πληροφορία, με την οποία ομιλούν οι άγιοι και θεοφόροι Πατέρες μας, ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Θεός, ότι είναι ο αναστημένος Σωτήρας και Λυτρωτής μας. Και αυτή η εσωτερική πληροφορία φέρνει μία βεβαιότητα πίστεως. Φέρνει και πολλή ειρήνη στην ψυχή και ανεκλάλητη χαρά και είναι μία πρόγευση του παραδείσου, αλλά αυτή την πληροφορία δεν μπορεί να την λάβει εσωτερικά, βαθειά καρδιακά, παρά μόνο όποιος χριστιανός και όποια χριστιανή αγαπήσουν τον Χριστό και προσφερθούν στον Χριστό.

Όταν ο χριστιανός, αδελφοί μου, λάβει αυτή την πληροφορία μέσα στην καρδιά του, τότε αισθάνεται πραγματικά τι είναι ο Χριστός. Τότε πιστεύει πραγματικά και ακράδαντα στον Χριστό. Τότε αισθάνεται ότι ο Χριστός όχι μόνο έχει αναστηθεί, αλλά ότι ο Χριστός μαζί Του συνανασταίνει κι αυτόν τον ίδιο και ότι αυτός έχει περάσει εκ του θανάτου εις την ζωήν και γι' αυτό δεν φοβάται τον θάνατο.

Όποιος πραγματικά έχει δεχθεί τη Χάρη του Θεού, έχει και αφοβία απέναντι του θανάτου, διότι ήδη έχει αναστηθεί με τον Χριστό, αφού έχει ενωθεί με τον Χριστό που είναι η Ζωή και η Ανάσταση.

Το ερώτημα λοιπόν για όλους μας είναι πώς κι εμείς θα αγαπήσουμε τον Χριστό, όπως τον αγάπησαν ο άγιος Ιωσήφ, ο άγιος Νικόδημος και οι άγιες Μυροφόρες; Πώς θα του δώσουμε όχι ένα μέρος της καρδιάς μας, αλλά όλη την καρδιά μας. Πώς θα του δώσουμε όχι ένα μέρος της θελήσε-

ώς μας, αλλά όλη τη θέλησή μας. Πώς θα του προσφέρουμε όχι ένα μέρος του νου μας, αλλά όλο τον νου μας. Όστε ολόκληροι ψυχικά και σωματικά να δοθούμε στον Ιησού Χριστό. Πώς θα φθάσουμε σ' αυτή την τέλεια αγάπη, την οποία ζητεί από εμάς ο Κύριος; Γιατί ο Κύριος μας πρόσφερε ό,τι πολυτιμότερο είχε: τη ζωή Του. Δεν είχε τίποτε ανώτερο να μας δώσει. Τη ζωή Του είχε, τη ζωή Του μας έδωσε. Και τη ζωή Του έχει και τη ζωή Του μας δίνει.

Και σήμερα ακόμη τι μας δίνει ο Φιλάνθρωπος Χριστός μας; Μας δίνει μόνο τη διδασκαλία Του; Το κήρυγμά Του; Μας δίνει και αυτά. Αλλά προπάντων και κυρίως μας δίνει τον εαυτό Του, το Σώμα Του και το Αίμα Του, τη ζωή Του, διότι κάθε φορά που κοινωνούμε, τι κοινωνούμε; Το Σώμα και το Αίμα Του, τη ζωή του Χριστού. Όλος ο Χριστός προσφέρεται σ' εμάς. Δεν μας δίνει ένα μέρος του εαυτού Του, αλλά όλο τον εαυτό Του. Γι' αυτό και ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέγει: «Δεν υπάρχει τίποτε ανώτερο που να μπορεί να δώσει ο Θεός στον άνθρωπο. Ό,τι έχει να δώσει, το δίνει. Και δεν υπάρχει τίποτε σπουδαιότερο που να μπορεί να ζητήσει ο άνθρωπος από τον Θεό, απ' αυτό που του δίνει ο Χριστός στη Θεία Κοινωνία».

Μας δίνει λοιπόν ο Χριστός όλη τη ζωή Του και ζητεί και τη δική μας ζωή. Είδατε τι λέγει ο Θεός στην Παλαιά Διαθήκη; «Υιέ μου,δος μοι την καρδιά σου». Παιδί μου, γιε μου, δώσε μου την καρδιά σου. Πώς λοιπόν κι εμείς να δώσουμε όλη την καρδιά μας στον Κύριο;

Όταν, κατά τους αγίους Πατέρες, παραιτηθούμε από τα δικά μας θελήματα και τα δικά μας νοήματα. Και να υιοθετήσουμε ό,τι θέλει ο Θεός. Τι θέλει ο Θεός; Αυτό να θέλουμε και εμείς. Πώς σκέπτεται ο Θεός; Έτσι να σκεπτόμαστε κι εμείς. Όταν το κάνουμε αυτό, τότε δίνουμε όλη την καρδιά μας στον Χριστό. Αυτό βέβαια είναι πολύ δύσκολο. Δεν είναι εύκολο, διότι θέλει βαθειά ταπείνωση. Το να παύσουμε να θέλουμε τα δικά μας εγωιστικά νοήματα και τα δικά μας θελήματα, και να θέλουμε τα του Θεού θελήματα και νοήματα, θέλει βαθειά ταπείνωση και καθημερινό αγώνα. Όποιος το κάνει αυτό είναι Χριστιανός.

Ας αγωνισθούμε, λοιπόν, αδελφοί μου, με τη χάρη του Θεού και τις πρεσβείες των αγίων ενδόξων Μυροφόρων Γυναικών κι εμείς να θέλουμε

τα του Θεού θελήματα και νοήματα. Κάθε στιγμή στη ζωή μας να ρωτάμε: Αυτό που σκέπτομαι τώρα, το θέλει ο Θεός; Αυτό που θέλω τώρα, το θέλει ο Θεός; Αν το θέλει ο Θεός, να το κάνουμε. Αν δεν το θέλει, να μη το κάνουμε. Αυτό που θα κάνω τώρα, ευχαριστεί τον Θεό; Ή πικραίνει τον Θεό; Αν τον ευχαριστεί, από αγάπη να το κάνουμε. Αν πικραίνει τον Θεό, από αγάπη στον Θεό να μη το κάνουμε.

Κι έτσι αυξάνει η αγάπη μας προς τον Θεό και ο πόθος του Θεού. Και όταν αυξηθεί η αγάπη μας για τον Θεό, τότε όλος ο άνθρωπος φλέγεται μέσα του από μία αγάπη. Και γίνεται ο άνθρωπος ένας ερωτευμένος του Θεού. Οι άγιοι Πατέρες ομιλούν για θείο έρωτα.

Είθε, λοιπόν, αδελφοί μου, ο θείος έρωτας να πλημμυρίσει και τη δική μας την ψυχή. Να αγαπήσουμε κι εμείς τον Χριστό όπως Εκείνος μας αγαπά και να του προσφέρουμε όλη μας τη ζωή. Κάθε λεπτό της ζωής μας να είναι μία προσφορά αγάπης προς τον Θεό. Κάθε πράξη και κάθε σκέψη να είναι μία προσφορά αγάπης προς τον Χριστό μας.

Έτσι θα ευαρεστείται ο Κύριος και, όπως λέγει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, όταν εμείς πολύ αγαπήσουμε τον Θεό και τον αδελφό μας, τότε θα έλθει και ο Θεός, η Αγία Τριάς, ο Πατήρ ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα, να κατοικήσουν μέσα μας. Και τότε κάθε χριστιανός θα είναι ναός του Θεού του Ζώντος. Θα έχει μέσα του την Αγία Τριάδα. Να η δόξα του ανθρώπου! Να κατοικεί η Αγία Τριάς μέσα στο ταπεινό και πήλινο ανθρώπινο σώμα μας.

Είθε λοιπόν να γίνουμε όλοι δια της αγάπης προς τον Χριστό και προς τον συνάνθρωπό μας κατοικητήρια της Αγίας Τριάδος. Αμήν.

**(Ι.Ν. Αγίας Τριάδος Λεμεσού, 1985)
Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Καψάνης (†).**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>